

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 66**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Ydäraste

Jag nitter här och funderar öfver min egen kärlek på grund af ditt bref och jag Rau knoppast. Komma tillräcka med den. Den har alltid funnits lika stark inom mig men jag har också alltid varit tillbakavragen och anspråkslös. Den är troligen en arf från någon förtärlig och stark och tagas bort under detta jändelif - Därför har jag blifvit åter i en ställning, där jag för ingen människa för förvånad, att jag har en annan om att jag vet något om mig själf, inte en gång för min bästa vän. Det är bara en beständig öfning i ödnjuktat.

Jag får inte en gång säga nå mycket som det om skäl.

Det låter mycket lockande det där med skuldsmittet eller hvad det är, men jag tror ej jag Rau. Om någon haffas jag vara föredlig med min novell, jag har ej stödet skrifvit med bläck ännu men det gör jag då, sedan åter står en massa Röringering, men den är ju dock att betrakta som nästan föredlig. På skulle jag ha föredliga ett par noveller, som byggda på en novellsamling, som jag gärna ville ha ut till julen, annars komma vi ej ästad till Palatinna: Jag vägar ej hoppas, att detta allt Rau vara föredligt till den adertonde Maj. Det är nog omöjligt. Ett par noveller skulle jag ju redan kunna skriva, men det är ej att säga på och de måste dessutom vara föredliga i ett för att denna välsignade öfversättarna skola kunna arbeta. Gärna jag vill, skulle jag låta folk stjåla mina böcker i utlandet. Det är det enda bekännna.

Den minns väl Röringen, som varit med om en delsväda, och ~~skulle~~ Rau hem i härförda och sade, att Röringen talat med henne. På hvad hade Röringen sagt då? "Glad Röring," sade han. Jag är den där Röringen nu, men jag bär det ej så strålande. Jag blef till sist Journal och Deliat's ägar, den fransyskan som en gång i hasten skref till Sapphira hemmet hade nu skrifvit om mig. Det är mest om Gösta och den behandlar hon ganska hänsynfullt och med intresse, han tror ej att den är nyfärdig för hennes brudomän, men det tror ej jag heller så störan äro vi ena

